

Cauza C-509/19

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

4 iulie 2019

Instanța de trimitere:

Finanzgericht München (Germania)

Data deciziei de trimitere:

6 iunie 2019

Reclamantă:

BMW Bayerische Motorenwerke AG

Pârât:

Hauptzollamt München

[omissis]

Finanzgericht München (Tribunalul Fiscal din München)

Ordonanță

în litigiul

BMW Bayerische Motorenwerke AG

reclamantă

[omissis]

împotriva

Hauptzollamt München (Biroul vamal principal din München)

pârât

[omissis]

având ca obiect

taxe vamale (acțiune în anulare introdusă fără parcurgerea procedurii precontencioase)

Secția a 14-a penală a Finanzgericht München (Tribunalul Fiscal din München, Germania) [*omissis*]

a decis în urma ședinței de judecată din 6 iunie 2019: **[OR 2]**

A. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, următoarea întrebare preliminară:

Costul dezvoltării unui program informatic care este produs în Uniunea Europeană, pus la dispoziția vânzătorului cu titlu gratuit de către cumpărător și care a fost instalat pe unitatea de control importată trebuie adăugat la valoarea de tranzacționare a produsului importat în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii”), în cazul în care acestea nu sunt cuprinse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru produsul importat?

B. Suspendă procedura până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a unei decizii cu privire la întrebarea preliminară.

[*omissis*] **[OR 3]**

1. Situația de fapt

Reclamanta a importat unități de control de la diferiți producători din țări terțe și a pus mărfurile în liberă circulație. În cadrul unui control vamal, Hauptzollamt (Biroul vamal principal, denumit în continuare „HZA”) a constatat că reclamanta pusese gratuit la dispoziția furnizorilor din țări terțe componente software standard, care fuseseră instalate de către aceștia pe unitățile de control importate. Programul informatic este furnizat prin intermediul unui portal al reclamantei, de unde este descărcat de către producătorii din țări terțe. Acesta a fost dezvoltat de întreprinderi din UE sau chiar de către reclamantă și este proprietatea acesteia; aceasta nu trebuie să plătească licențe pentru programul informatic.

Programul informatic, care este destinat asigurării unei bune comunicări între sistemele și aplicațiile dintr-un autovehicul, este necesar pentru a efectua diferite operațiuni tehnice care sunt preluate de unitatea de control atunci când vehiculul se află în mișcare. Conform acordurilor convenite cu reclamanta, furnizorii trebuie să efectueze un test funcțional înainte de expedierea unităților de control. Protocolul de testare elaborat conform acestor acorduri trebuie să ateste că unitatea de control și programul informatic funcționează bine împreună. Fără acest test funcțional la furnizor, nu s-ar putea stabili dacă o eventuală eroare a apărut la expedierea produsului, de la momentul transportului sau în cursul implementării programului informatic. Întreaga procedură face obiectul unor contracte cu producătorii din țări terțe și asigură nu numai buna funcționare a dispozitivului

importat, dar este, de asemenea, parte din asigurarea calității și are ca scop asigurarea serviciilor în temeiul garanției.

Costul dezvoltării programului informatic nu a fost notificat în cadrul declarațiilor vamale cu privire la valoarea în vamă.

În urma controlului vamal, HZA a ajuns la concluzia că la valoarea în vamă trebuie adăugat costul dezvoltării programului informatic, în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Codul vamal al Uniunii, iar prin decizia din 25 septembrie 2018 a stabilit taxe la import în cuantum de 2.748,08 euro pentru mărfurile puse în liberă circulație în ianuarie 2018. Reclamanta a introdus o acțiune în anulare fără parcurgerea procedurii precontencioase („Sprungklage”), cu care HZA a fost de acord la 23 octombrie 2018.

Reclamanta susține că problema în cauză ar putea fi rezolvată în mod simplu în cazul în care regimul vamal de perfecționare pasivă ar fi disponibil în privința programelor informatice. Astfel, în dreptul vamal ar exista [OR 4] o lacună de reglementare în privința elementelor conexe care nu au calitatea de produs.

Dispozițiile aplicabile din Codul vamal al Uniunii proveneau dintr-o perioadă în care instalarea de programe informatice nu intervenea sau intervenea doar într-o măsură foarte limitată. Prin urmare, reclamanta aderă la opinia susținută, în primul rând, de Comisie încă în cadrul cererii de decizie preliminară formulată în cauza „Compaq” (a se vedea, pentru comparație, [omissis] [Hotărârea din 16 noiembrie 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716], punctul 24), conform căreia articolul 71 alineatul (1) litera (b) din Codul vamal al Uniunii nu este aplicabil, iar rectificarea prevăzută de acesta nu trebuie efectuată.

Totodată, nu se trece cu vederea faptul că opinia juridică a Comisiei nu s-a materializat în Hotărârea Curții de Justiție menționată. Cu toate acestea, Curtea nu a stabilit, în hotărârea respectivă, în temeiul cărui punct de la articolul 71 alineatul (1) litera (b) din Codul vamal al Uniunii ar trebui adăugate la valoarea în vamă costurile de dezvoltare ale programului informatic furnizat. În cazul în care programul informatic ar fi cuprins la articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din Codul vamal al Uniunii, atunci nu ar trebui să fie adăugat, întrucât nu a fost executat în afara Uniunii.

Reclamanta solicită anularea deciziei HZA de stabilire a taxelor la import din 25 septembrie 2018.

HZA solicită respingerea acțiunii.

Este cert că elementele conexe de proprietate intelectuală sunt cuprinse la articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din Codul vamal al Uniunii. Cu toate acestea, ar trebui să se facă o distincție între astfel de elemente conexe și componentele intangibile care sunt instalate în produsul importat pentru a asigura capacitatea de funcționare a acestuia, cum este, de exemplu, programul de spălare al unei mașini de spălat sau programul informatic din computerul de bord al unui

autovehicul. Spre deosebire, de exemplu, de un brevet, un model sau un element de design, o componentă intangibilă nu reprezintă o condiție necesară în mod direct pentru dezvoltarea produsului. Deși programul informatic a fost executat în UE, acesta nu ar intra sub incidența articolului 71 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din Codul vamal al Uniunii, întrucât acesta nu ar fi fost necesar pentru producerea unităților de control importate. **[OR 5]**

Elementele conexe intangibile ar fi o parte constitutivă a produsului final, întrucât sunt asociate cu acesta, îmbunătățesc funcționalitatea acestuia sau chiar adaugă o nouă funcționalitate și, prin urmare, contribuie astfel într-o măsură deloc neglijabilă la valoarea produsului importat. Așadar, este, de asemenea, important care este bunul livrabil în privința căruia au convenit partenerii contractuali. Un computer cu un sistem de operare furnizat de cumpărător ar fi incomplet în absența acestuia. Situația ar fi una diferită în speță, deoarece programul informatic nu ar fi necesar pentru producerea unităților de control, întrucât adăugarea sau eliminarea programului informatic nu ar determina o modificare a programului informatic. Prin urmare, ar rămâne doar varianta adăugării în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Codul vamal al Uniunii.

[omissis]

2. Relevanța întrebărilor preliminare

În cauză, este necesar să se stabilească dacă prețul plătit de către reclamantă pentru produsul importat dintr-o țară terță (unitățile de control cu program informatic instalat) trebuie avut în vedere ca valoare de tranzacție sau dacă la prețul de achiziție trebuie adăugate, în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) litera (b) din Codul vamal al Uniunii, costurile de dezvoltare a unui program informatic produs în UE, instalat în țara terță, care a fost pus la dispoziția vânzătorului unităților de control cu titlu gratuit.

3. Dreptul Uniunii aplicabil

Articolul 70 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii prevede:

„Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat, dacă este cazul.”

Articolul 71 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii prevede:

„La stabilirea valorii în vamă în conformitate cu articolul 70, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

(a) [...] **[OR 6]**

(b) valoarea, alocată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii, atunci când sunt furnizate direct sau indirect de către cumpărător gratuit sau la un cost redus pentru utilizare în legătură cu fabricarea sau vânzarea la export a mărfurilor importate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

(i) materialele, componentele, piesele de schimb și articole similare încorporate în mărfurile importate;

(ii) scule, vopsele, matrițe și articole similare utilizate la producerea mărfurilor importate;

(iii) materiale consumate la producerea mărfurilor importate; și

(iv) activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe executate în altă parte decât în Uniune și necesare la producerea mărfurilor importate;

[...]”

Articolul 71 alineatul (3) din Codul vamal [omissis] [al Uniunii] are următorul cuprins:

„Pentru a stabili valoarea în vamă, la prețul efectiv plătit sau de plătit nu se adaugă niciun alt element în afara celor prevăzute la prezentul articol.”

4. Întrebare preliminară

Instanța de trimitere tinde să adere la opinia exprimată de guvernul Țărilor de Jos, de guvernul Germaniei și de guvernul Regatului Unit (a se vedea, de asemenea, [omissis] [Hotărârea din 16 noiembrie 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716, punctul 34), potrivit căreia programul în cauză intră în domeniul de aplicare al articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din Codul vamal al Uniunii, în calitate de „tehnologie” sau „dezvoltare”, costul acestuia netrebuind adăugat, dacă acesta a fost executat în Uniune.

Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, prin reglementarea valorii în vamă în dreptul Uniunii, este creat un sistem echitabil, uniform și neutru, care exclude utilizarea unor valori în vamă arbitrare sau fictive. Astfel, valoarea în vamă trebuie să reflecte valoarea economică reală a unui bun importat și, prin urmare, trebuie să ia în considerare toate elementele acestui bun care prezintă o valoare economică (a se vedea în acest sens [omissis] [Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195]). [OR 7]

Conform articolului 70 din Codul vamal al Uniunii, valoarea în vamă a mărfurilor importate este

valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci

când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, sub rezerva ajustărilor care trebuie efectuate conform articolului 71 din Codul vamal al Uniunii [care corespunde articolului 32 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006 (JO 2006, L 363, p. 1, Ediție specială, 1/vol. 7, p. 15)].

În speță, reclamanta a convenit cu vânzătorii din țările terțe un preț de achiziție pentru produsele în litigiu, pe care l-a luat în considerare atunci când a efectuat declararea valorii în vamă. Aceasta a furnizat programul informatic cu titlu gratuit vânzătorului și, deci, producătorului unităților de control importate ulterior; în consecință, valoarea programului informatic nu este inclusă în prețul de achiziție al unităților de control finalizate.

Costurile de achiziție nu sunt reflectate în mod corect în prețul de achiziție efectiv plătit în sensul articolului 70 din Codul vamal al Uniunii, printre altele, în cazul în care cumpărătorul a pus la dispoziția vânzătorului, în legătură cu producerea și vânzarea mărfurilor, bunuri sau servicii cu titlu gratuit sau la un preț redus și, prin urmare, se poate considera că costul de producție al produsului - și, prin urmare, prețul de achiziție - este mai scăzut cu cuantumul valorii acestor bunuri sau a acestor servicii [*omissis*].

Articolul 71 din Codul vamal prevede elementele care se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, pentru a se determina valoarea în vamă a acestora. Dispoziția conține o normă exhaustivă; niciun alt element în afara celor prevăzute de această dispoziție nu trebuie să fie adăugat la prețul efectiv plătit sau de plătit, în conformitate cu articolul 71 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii. Dacă, prin urmare, pentru anumite costuri de achiziție suportate în plus față de prețul de achiziție efectiv plătit sau de plătit, nu este identificat niciun element prevăzut pentru a fi adăugat, atunci valoarea în vamă este dată de valoarea de tranzacție determinată potrivit articolului 70 din Codul vamal al Uniunii.

Prin urmare, trebuie să se clarifice dacă costul programului informatic dezvoltat în UE se încadrează în una dintre categoriile de elemente conexe menționate la punctele (i) - (iv) de la articolul 71 din Codul vamal al Uniunii, deoarece este cert că, pentru programul informatic, nu sunt datorate redevențe, care să poată fi adăugate în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal al Uniunii. **[OR 8]**

Astfel, în prezentul litigiu, poate fi avută în vedere o adăugare la valoarea de tranzacție fie în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (i), fie o adăugare la valoarea de tranzacție în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din Codul vamal al Uniunii. Spre deosebire de cererea din Țările de Jos soluționată de Curtea de Justiție în anul 2006 (a se vedea [*omissis*] [Hotărârea din 16 noiembrie 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716]), aspectul determinant în speță este dacă cheltuielile

aferente dezvoltării programului informatic intră în sfera de aplicare a noțiunii „activități de inginerie și de dezvoltare, [...] executate în altă parte decât în Uniune și necesare la producerea mărfurilor importate” sau trebuie să fie considerate „materiale, componente, piese de schimb și articole similare încorporate în mărfurile importate”, întrucât, în speță, cheltuielile de dezvoltare a programului informatic au fost suportate în UE.

În [omissis] [Hotărârea din 16 noiembrie 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716], nu a fost necesar ca Curtea de Justiție să analizeze această distincție, întrucât programul informatic (sistemul de operare) pus la dispoziția vânzătorului cu titlu gratuit la acea vreme era achiziționat de cumpărător din SUA, astfel încât adăugarea valorii programului informatic trebuia efectuată indiferent dacă acesta era considerat ca făcând parte din categoria „materiale, componente, piese de schimb și articole similare încorporate în mărfurile importate” sau ca făcând parte din categoria „activități de inginerie și de dezvoltare, [...] executate în altă parte decât în Uniune și necesare la producerea mărfurilor importate”.

În distincția între elementele conexe în discuție în speță, se remarcă faptul că o dispoziție [punctul (i)] vizează în mod evident furnizarea de bunuri corporale (materiale, componente și piese de schimb), iar cealaltă furnizarea de bunuri intelectuale (intangibile) (de exemplu, activități de inginerie și de dezvoltare) [punctul (iv)].

În cazul în care se consideră, precum administrația, că bunurile corporale pot include de asemenea componente intangibile, ceea ce pare îndoielnic, dat fiind modul de redactare a dispoziției, distincția trebuie operată în funcție de aspectul dacă activitățile de inginerie și de dezvoltare erau necesare pentru producerea mărfurilor importate.

Astfel, în sfera de aplicare a articolului 71 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) din Codul vamal al Uniunii pot intra elemente conexe intangibile, care sunt furnizate vânzătorului mărfurilor importate, cum ar fi tehnologii de fabricație, de proiectare sau costul dezvoltării unui program informatic, dacă acestea sunt efectiv necesare pentru producerea mărfurilor importate.

Astfel, esențial este să se stabilească care este obiectul furnizat și care sunt activitățile de inginerie sau de dezvoltare necesare pentru producerea sa. După cum menționează în mod corect HZA, este posibil să conteze doar **[OR 9]** care este obiectul a cărui furnizare a fost convenită de partenerii contractuali.

Obiectul importurilor și baza acordului încheiat de reclamantă cu vânzătorii acesteia este livrarea de unități de control cu program informatic de control incorporat. Astfel, pentru contractul de vânzare-cumpărare dintre reclamantă și vânzător, era decisiv ca programul informatic să fi fost deja implementat în țara terță. Testul funcțional datorat în temeiul contractelor face parte din procesul de producție. Abia ca urmare a acestei operațiuni, incluzând furnizarea tehnologiei

dorite, a fost asigurată, în beneficiul reclamantei, capacitatea de funcționare și capacitatea de utilizare a unităților de control.

Dacă se interpretează în acest mod noțiunea de elemente conexe intangibile, se ține seama de spiritul și finalitatea acestei dispoziții, potrivit cărora serviciile intangibile care pot fi atribuite economiei țării importatoare (în speță, Uniunii) trebuie să beneficieze de un tratament mai favorabil în raport cu cele care pot fi atribuite unei țări terțe. În plus, se ține seama de faptul că, în cazul elementelor conexe intangibile, spre deosebire de elementele conexe materiale, componente sau piese de schimb, nu poate fi autorizată utilizarea regimului de perfecționare pasivă (a se vedea articolul 256 din Codul vamal al Uniunii). Astfel, elementele conexe intangibile și elementele conexe materiale, care își au originea în Uniunea Europeană, sunt considerate a fi echivalente.

[*omissis*]